

מֵאֲמַר בְּאֵתֵי לְגִנֵּי ה'תשי"א

כֹּתֵה ו' | פֶּרֶק ב' + ג'

וְהִנֵּה זֶה דְעָקֵר שְׂכִינָה בְּתַחְתּוֹנִים הִיָּתָה, מְבוֹאֵר מִהַפְּדֻרָשׁ דְּתַחְתּוֹנִים קָאֵי עַל עוֹלָם הַזֶּה הַנְּשָׁמִי, וְכִמּוֹ שְׂמִבְּאֵר דְעַל יְדֵי חֲטָא עֵץ הַדַּעַת נִסְתַּלְקָה הַשְּׂכִינָה מֵאֶרֶץ לְרַקִּיעַ, וְעַל יְדֵי מִתֵּן תּוֹרָה עַל הַר סִינַי בְּאֵתֵי לְגִנֵּי. לְגִנּוּנֵי וְעָקֵר הַסְּלוּק שְׂנַעְשָׂה עַל יְדֵי הַחֲטָא הוּא בְּחֲטָא עֵץ הַדַּעַת דְּוָקֵא

בסי
חטריק

וְכִמּוֹ שְׂבַעֲנִין הַחֲטָא, הָרִי עָקֵר הַחֲטָאִים הָיָה חֲטָא עֵץ הַדַּעַת, שְׂהָרִי עַל יְדֵי חֲטָא עֵץ הַדַּעַת הָיָה נְתִינָת מְקוֹם לְשֹׂאֵר הַחֲטָאִים, וְחֲטָא עֵץ הַדַּעַת הָיָה סְבָה וְגוֹרָם לְהַחֲטָאִים דְקִין וְאַנּוּשׁ וְכוּ', כְּמוֹ כֵּן הוּא בְּפַעֲלַת הַחֲטָא

הלפרין
מיכלי

דְּהַסְּלוּק שְׂנַעְשָׂה עַל יְדֵי הַחֲטָא הִנֵּה עָקֵר הַסְּלוּק הוּא מַה שְׂנַסְתַּלַּק עַל יְדֵי חֲטָא עֵץ הַדַּעַת מֵעוֹלָם הַזֶּה הַתַּחְתּוֹן דְּוָקֵא. דְכָשֵׁם שְׂעָקֵר שְׂכִינָה בְּתַחְתּוֹנִים הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה דְּוָקֵא, הִנֵּה כְּמוֹ כֵּן הוּא בְּהַסְּלוּק דְעָקֵר הַסְּלוּק הוּא מַה שְׂנַסְתַּלְקָה מִהָאֶרֶץ דְּוָקֵא

אידלקופ
דבורה לאה

שְׂוִיָה נַעְשָׂה עַל יְדֵי חֲטָא עֵץ הַדַּעַת, שְׂעַל יְדֵי זֶה נִסְתַּלְקָה הַשְּׂכִינָה מֵאֶרֶץ לְרַקִּיעַ, וְזֶהוּ גַם כֵּן הַטַּעַם שְׂאֵינּוּ מְצָרֵף (בְּהַמְאָמֵר) חֲטָא עֵץ הַדַּעַת עִם הַחֲטָאִים דְקִין וְאַנּוּשׁ וְחֹשֵׁב זֶה בְּפִנֵּי עֲצֻמוֹ

וילהלם
חסי

לְפִי שְׂבַת־חֲטָאִים דְקִין וְאַנּוּשׁ נִסְתַּלְקָה הַשְּׂכִינָה מֵאֶרֶץ לְרַקִּיעַ, מַה שְׂאֵינּוּ כֵּן בְּחֲטָא עֵץ הַדַּעַת שְׂנַסְתַּלְקָה מֵאֶרֶץ לְרַקִּיעַ, שְׂלֵבֵד זֹאת שְׂהַסְּלוּק מִהָאֶרֶץ, זֶה בְּעָקֵר נוֹגַע לָנוּ, הִנֵּה זֶהוּ גַם עָקֵר עֲנִין הַסְּלוּק.

גליצנשטיין
חיהלה

(וּמְשִׁיבַי בַּמֶּאֱמָר) וְאַחַר כֵּן עָמְדוּ ז' צְדִיקִים וְהוֹרִידוּ אֶת
הַשְּׂכִינָה לְמִטָּה, אֲבָרְהָם זָכָה וְהוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה מֵרְקִיעַ ז'
לו' כו' (וּמְקַצֵּר בְּזֶה וּמְסִים) עַד כִּי מֵשָׁה שָׁהוּא הַשְּׂבִיעִי (וְכָל
הַשְּׂבִיעִין חֲבִיבִין) הוֹרִידוּ לְמִטָּה בְּאֶרֶץ

קריציבסקי
מוסי

דְּעָקֵר עֲנִין תְּהִמְשָׁכָה הוּא עַל יְדֵי מֵשָׁה, שְׁתֵּרִי מֵשָׁה דְּוֹקָא
הוֹרִידוּ לְמִטָּה בְּאֶרֶץ, דְּכָשֵׁם שְׂבַעֲנִין הַפְּלוֹק מִלְּמִטָּה לְמַעְלָה
תֵּרִי הָעָקֵר הוּא בְּחֵטָא עֵץ הַדַּעַת שְׁנַסְתִּילָק מִהָאֶרֶץ בְּנִזְכָּר
לְעִיל, הֵינָה כְּמוֹ כֵּן הוּא בְּעֲנִין תְּהִמְשָׁכָה מִלְּמַעְלָה לְמִטָּה

וגר
חיה

עָקֵר עֲנִין תְּהִמְשָׁכָה הוּא לְמִטָּה בְּאֶרֶץ דְּוֹקָא, דְּלִבְד זֹאת
שְׁתִּהִמְשָׁכָה לְמִטָּה בְּעָקֵר נוֹגֵעַ לָנוּ, הֵינָה זְהוּ גַם עָקֵר עֲנִין
תְּהִמְשָׁכָה. וְזֶה נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי מֵשָׁה דְּוֹקָא. וְהַטַּעַם לְזֶה מְבֹאֵר
בְּהַמֶּאֱמָר בְּמַסְגֵּר, כִּי כָּל הַשְּׂבִיעִין חֲבִיבִין.

רייכמן
פייגי

פרק ג'

וְהֵינָה מִלְּשׁוֹן רַבּוֹתֵינוּ זְכָרוֹנָם-לְבָרְכָה וְכָל הַשְּׂבִיעִין חֲבִיבִין
וְלֹא כָּל הַחֲבִיבִין שְׂבִיעִין, מוֹכַח מִזֶּה שֶׁעָקֵר הַמַּעְלָה הוּא זֶה
שֶׁהוּא שְׂבִיעִי, וּמִפְּנֵי זֶה שֶׁהוּא שְׂבִיעִי מֵצַד זֶה הוּא חֲבִיבוֹתוֹ

אשכנזי
מלכה

הֵינּוּ שְׁחֲבִיבוֹתוֹ אֵינוּ מֵצַד עֲנִין תְּתִלּוּי בְּבַחֲרֵתוֹ רְצוֹנוֹ
וְעַבּוֹדָתוֹ, כִּי אִם בְּזֶה שֶׁהוּא שְׂבִיעִי, שְׂזֶה בָּא מֵצַד תְּתוֹלְדָה,
וְכָּל זֹאת הֵינָה כָּל הַשְּׂבִיעִין חֲבִיבִין. וְלָכֵן זָכָה מֵשָׁה שְׁנַתָּנָה
תּוֹרָה עַל יְדוֹ

טרבניק
רחלי

והנה באר כבוד-קדושת מזרי וחקמי אדמו"ר
(בתחלת בואו לאמריקה) שגם בענין דהשביעין חביבין נבר
מעלת הראשון, שהרי כל ענין שביעי הוא שהוא שביעי
לראשון. ובאר אז מעלתו של הראשון שזהו אברהם אבינו,
מפני עבודתו, ושהיתה עבודתו במסירת נפש

חיה מושקא
פרלשטיין

ואינו מסתפק בזה עדין, ומוסיף עוד (אף דלכאורה אין זה
נוגע שם לגוף הענין) דאפן המסירת נפש שלו היה שלא
חפש מסירת נפש, שזהו ההפרש בין המסירת נפש
דאברהם אבינו להמסירת נפש דרבי עקיבא

דייטש
רחלי

דהמסירת נפש דרבי עקיבא היה וואס ער האט געזוכט
מסירת נפש, מתי יבוא לידי ואקימנו, מה שאין בן אברהם
הנה המסירת נפש שלו היה בדרך אנב

וויט
חגי

דאברהם ידע שעקר העבודה הוא כמו שכתוב ויקרא שם
בשם הוי' אל עולם, אל תקרא ויקרא אלא ויקריא, אז יענער
זאל אויך שרייען, ואם נצרך לזה בדרך אנב מסירת נפש,
הנה גם זה ישנו.

קסלמן
מושקאלה

וכל כך גדלה מעלת עבודתו והמסירת נפש שלו, עד אשר
גם משה מה שזכה שנתנה תורה על ידו הוא מטעם כי
השביעין חביבין, שהוא שביעי לראשון. והקדוש-ברוך-הוא
אמר לו (למשה) במקום גדולים (אברהם) אל תעמד.

קובלובסקי
מוסי

והנה אף כי גדלה חביבות השביעי ואין זה בא לא על ידי
בחירה ולא על ידי עבודה, כי אם פארטיקערהייט מצד
התולדה, מכל מקום אין בזה הגבלה שנאמר שנפלאות הוא,
ואינו שייך אלא ליחידי סגולה

מאירס
חיה